

Madan Lai and another v. State of Punjab and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੋੜ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 2 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਮਦਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1447 .

2 ਜੁਲਾਈ 1979

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1964 ਦਾ 22) — ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (i) ਅਤੇ (j) ਅਤੇ 3(2)- ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ 1965 — ਨਿਯਮ 3, 5 (3) ਅਤੇ 7 — ਇੱਕ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ — ਅਰਜੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ— ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੋ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਲਾਟ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਟੈਂਟ-ਟਾਈਵ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ— ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਪਲਾਟ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ — ਬਿਨੈਕਾਰ— ਕੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰੀਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ — ਨਿਯਮ ' ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰ — ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ / 1965 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਦੋ ਮੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਸਾਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਆਕਾਰ। ਇੱਥੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 8, 9 ਅਤੇ 10)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕੈਸ਼-ਡਾਊਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5(3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨੰਬਰ, ਮਾਪ, ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਸਾਈਟ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 7 ਰਿਮੋਟਲੀ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਾਪਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਲਾਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਰਾਬਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਦੁਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। (ਪਰਾ 13)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ/ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਬੰਧਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਾਅਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੈਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਟਿੰਗ ਦਾ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਟੱਲ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕ ਅਟੱਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ/ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਧਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗੋ ਸਰਕਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Madan Lai and another v. State of Punjab and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਇਸ ਲਈ, ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।
(ਪਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17)।

ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ 1976
PLR 404. ਓਵਰਰੂਲਡ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (a) 20 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ P2) ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ; ਜਾਂ
 - (b) ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੋ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ;
 - (ii) ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।
 - (iii) Annexure P1 ਅਤੇ P2 ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (ਵਿੱਚ) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

2. ਐੱਚ. ਸਿੱਬਲ, ਐਸ.ਪੀ. ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੇਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।
1. ਈ.ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।
ਜਜਮੈਂਟ

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲਿਆ ਸੀ ਜੇ.

(1) ਇਸ ਸੈੱਟ 2 ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ।

2. ਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1447, ਮਦਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ. ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਿੱਬਲ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3. ਬੈਰਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਕਲੇਮ ਏਗੇਰੇਨ;ਸੀਸਟ ਟੂ ਯੂ ਟਾਈਟਲ 1 ਅਤੇ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1964 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1965 ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ - ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਿਆਨੇ ਨਾਲ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ 2,500/-। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 26 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ : -

ਈ-ਕਨਾਲ, 10 ਮਰਲੇ ਅਤੇ 7i ਮਰਲੇ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 28 ਫਰਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ

ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਡਰਾਅ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਕੈਸ਼ ਡਾਊਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਛੁੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। 25,000 ਪਲਾਟ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਅਰਬਨ-ਐਸਟੇਟਸ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੁਸ਼ੀਲ ਗੁਪਤਾ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬਠਿੰਡਾ ਜਾਂ 15 ਮਾਰਚ, 1972 ਤੱਕ ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨੂੰ।

ਉਕਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ 22,500//। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਪੂਰਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ।

Madan Lai and another v. State of Punjab and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ 'ਚ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਤੇ ਮੰਗਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ/2) ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ। 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਯਾਦ-ਦਹਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P/2 ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅੰਤਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੋ ਕਨਾਲ ਦਾ ਪਲਾਟ ਤੁਰੰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

4. ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ. ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ-7 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਹੈ।

5. ਜਵਾਬਦੇਹੀ-ਰਾਜ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਲਾਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੇ. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਡੀ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ-18 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“18. ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕਾਰ 500 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਨਾਲ, ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ. ਇਹ ਇਸ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ - *ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P/2 ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਬੰਕਨਲ ਪਲਾਟ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਹੈ।* ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੀ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਹੈ।

6. ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਅਤੇ ਮੁਢਲਾ ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿੱਚ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦਾ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਿੱਬਲ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋ-ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੁੜੀ 'ਤੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

7. ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1964 ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 2(i)

Madan Lai and another v. State of Punjab and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਇੱਕ 'ਸਾਈਟ' ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਤਬਾਦਲਾ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਅਰਥਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਥੋਪਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸੋਚੋ। ਪੰਜਾਬ ਅਰਥਨ ਅਸਟੇਟ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਰੂਲਜ਼, 1965 ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਉਪਬੰਧ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ 2 (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਸਟੇਟ ਸੀ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8. ਹੁਣ ਹੁਣ eaeireferenceRto eRule-3tlof the^iPunjab'baUrban>ta Est (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ, 1965 (ਇੱਥੇ 'ਨਿਯਮ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਦੋ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਤਬਾਦਲਾ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਯਮ-5 ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

- (2) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ।— (i) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ "ਏ" ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ) ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ।
- (3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਅਸਟੇਟ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਕੀਮਤ) ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸਬੰਧਤ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜੋ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (4) ਜਦੋਂ ਕੀਮਤ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈਟ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਬਿਨੈਕਾਰ (ਆਂ) ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਈਟ ਦਾ ਨੰਬਰ, ਮਾਪ, ਖੇਤਰ ਅਤੇ (ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਕੀਮਤ) ਦੇ ਕੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

9. ਏ-ਕਨਾਲ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਅਲਾਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਉਦਾਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ

ਹੈ। ਇਸੇ ਨਿਯਮ 5(3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਸ਼ਬਦ 'ਸਾਈਟ ਅਲਾਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਸਾਈਟ ਅਲਾਟ ਕਰੇਗੀ' ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 5(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਪਹਿਲਾਂ ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਓ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

10. ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ 1 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ, ਇਵੈਂਟ ਸ਼ਾਇਦ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਲਈ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(1) ਆਈਐਲਆਰ 1979 (1) ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 178.

**Madan Lal and another v. State of Punjab and another
(b. b. oanaHawuiia, C.J.)**

11. ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਨੀਅਰ ਬੈਨਲਫ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਰੂਰੇ-ਯੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੂਰੇ-7 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ-7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

("7. ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ।-ਸਾਇਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ,-

- (a) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਜਾਂ hnal ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ; ਅਤੇ
- (b) ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।)

12. ਹੁਣ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P -2/T ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਦੂਸਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸੀਖਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਮਾਪ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਸ ਖੇਤਰ (ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦਾ ਪਲਾਟ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅੰਤਮ ਕੀਮਤ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਚਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਠੋਸਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਮ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਦਬਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 500 ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਰਾਜ ਸਪਾਂਸਰਡ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਹੁਣ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸੰਭਵ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ-ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਲਾਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੈਚਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਂਡ ਦਾ ਮਾਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਕਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

13. ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੈਸ਼-ਡਾਊਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਨਿਯਮ 5(3) ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼-ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਨੰਬਰ, ਮਾਪ, ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਸਾਈਟ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਕੋਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਮੰਗਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਰੁਕਾਵਟ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ-7 ਦੁਰ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਾਪਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਸਥਾਈ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉੱਠਣਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਯਮ-7 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੱਡੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, (ਸੁਪਰਾ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ-7 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਦੁਰ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

14. ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਪੈਂਡਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧਤ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P1/T ਦੁਆਰਾ,

Madan Lai and another v. State of Punjab and another
(S. S. Sandhawalia, C.J.)

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੱਥੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਥਿਤ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ।

15. ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ, (2), (ਸੁਪਰਾ), ਸਦਨ ਦੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਜੁਨੇਜਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2-ਏ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਖੁਦ। ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਜੇ.

ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (4 ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ, ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ, ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਸਟੇਪਪਲ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਯੋਗ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। M/s ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਖੰਡ ਮਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੱਥ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਾਵਟ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਨਵੀਨਤਮ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਸਟੇਪਪਲ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਘੇਰੇ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਭੇਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ?

(2) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 621.

(2-ਏ) 1979 (1) ਆਈ.ਐਲ., ਆਰ. ਪੀ.ਬੀ. & H. 388,

ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ -

“ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1 ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਅਦਾਖਿਲਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ, ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਅਗੈ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 11 ਲੋਫ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ M/s. ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦਾ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਫੀਲਡ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਮਾਪਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋ-ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਕੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਲਾਟ। ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੇ ਉਕਤ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕੈਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੀ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਾਅਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P1/T ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੁੱਲ ਟੈਕੀ ਕੀਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸੂਚੀ P1/T ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Madan Lai and another v. State of Punjab and another
(S. S. Sandhawalia, C.J.)

17. ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਟਿਵਾਣਾ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜ ਨੇ - ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਦੇ ਆਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਾਸਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਆਦਿ, (3), ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ-47 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ। :-

“ਦੁਬਾਰਾ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਗਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰੋਕ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਅਸਟੇਪਲ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਮ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(3) 11977 ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ; ਜਰਨਲ 4 442

ਜਨਤਕ ਆਮਦਨ. ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਾਖਾ ਅਜੇ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ-ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ-ਹੁਣ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਤੱਕ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਤਿਅੰਤ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਵਡੇਰੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਰਾਜ ਨੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਪਲਬਧ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, - P-2/T ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਾਜਬ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੀਂ ਨੀਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਇੱਕ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਖਰੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੀ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

18. ਸਾਰੇ ਅਲੀਟ ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਭਰੋਸਾ ਪੇਟੀਬੀਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਨਗਰ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ, ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ 200 ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਸਕੀਮ ਅਜੇ ਵੀ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ, ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਦੋਂ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ

(4) 1979 ਆਰਐਲਆਰ 190.

iviaaan Tai and anotner v. btate oi Punjab and anotner
(.cx b. sanunawana, C.d.j)

ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਐਕਵਾਇਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੂਜੀ ਸੂਚਨਾ। ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਸਕੀਮ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਤਕਨੀਕੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੋਕਦਿਆਂ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

19. ਹਾਲਾਂਕਿ, ^ ਸੰਗਤ ■9 ਸਿੰਗ ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਰੀਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ThegSingleicBenchgjudgement S , ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਦੇ ਭਾਰ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਸੈਕਟਰ-38, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਕ ਕਨਾਲ ਦਾ ਪਲਾਟ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋ ਕਨਾਲ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹਾਰਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੇਣ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ 5 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ | ਸਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ, 1969 ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ 3,360 ਰੁਪਏ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਏ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬਿਆਨੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ। ਇੱਥੇ, h : ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੀ. ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਓਟਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

20. ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਸੇਸਰੀ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ *ਦੇਸ ਰਾਜ ਜੁਨੇਜਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਵੀ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਰਟੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. — ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: — ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, — ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 26 .

10 ਜੁਲਾਈ 1979

ਅਫੀਮ ਐਕਟ (1878 ਦਾ 1) — ਧਾਰਾ 11 — ਅਫੀਮ ਦੀ ਢੋਆ- ਢੁਆਈ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

21
b

i.Li.K. Punjab ana Haryana

(1980)i

ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ— ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।